

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кібальника Володимира Павловича щодо офіційного тлумачення статті 366 Кримінального кодексу України

м. К и ї в
13 травня 2008 року
№ 24-уп/2008

Справа № 1-24/2008

Конституційний Суд України у складі суддів:

Стрижака Андрія Андрійовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича – доповідача,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Мачужак Ярослави Василівни,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

за участю представників суб'єкта права на конституційне звернення Кібальник Антоніни Олексіївни, Кібальника Олексія Павловича, Некози Миколи Миколайовича, представника Верховного Суду України Хавронюка Миколи Івановича – заступника керівника апарату Верховного Суду України – начальника правового управління,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним зверненням громадянина Кібальника Володимира Павловича щодо офіційного тлумачення положень статті 366 Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року № 2341–III (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25–26, ст. 131).

Заслухавши суддю-доповідача Колоса М.І., пояснення Кібальник А.О., Кібальника О.П., Некози М.М., Хавронюка М.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Кібальник В.П. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 366 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс) та роз'яснити поняття „офіційний документ“, що міститься в частині першій статті 366 Кодексу.

Необхідність в офіційному тлумаченні заявник обґрунтовує неоднозначністю застосування судами загальної юрисдикції поняття „офіційний документ“ у процесі розгляду кримінальних справ за обвинуваченням осіб у службовому підробленні, що, на думку громадянина Кібальника В.П., призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

2. На пленарному засіданні Конституційного Суду України представники суб'єкта права на конституційне звернення та Верховного Суду України обґрунтували свої позиції з питань, порушених у клопотанні.

3. Конституційний Суд України дослідив позиції органів державної влади, вчених з проблем документознавства, кримінального права та кримінального процесу, а також узагальнену практику апеляційних судів України з приводу розгляду кримінальних справ за обвинуваченням службових осіб у скоєнні злочину, передбаченого положеннями статті 366 Кодексу.

4. Вирішуючи поставлені у конституційному зверненні питання, Конституційний Суд України виходить з такого.

4.1. Згідно зі статтею 47 Закону України „Про судоустрій України“ Верховний Суд України є найвищим судовим органом у системі судів загальної юрисдикції; він здійснює правосуддя,

забезпечує однакове застосування законодавства усіма судами загальної юрисдикції.

Касаційна скарга Кібальника О.П. і його захисника на вирок Володимир-Волинського міського суду Волинської області від 15 червня 2006 року та ухвала колегії суддів Судової палати у кримінальних справах апеляційного суду Волинської області від 5 вересня 2006 року Верховним Судом України по суті не розглядалися. Постановою судді Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 19 лютого 2007 року на підставі статті 388 Кримінально-процесуального кодексу України автору скарги було відмовлено у витребуванні кримінальної справи.

4.2. Відповідно до пункту 4 частини другої статті 42 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має бути наведене правове обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України.

Підставою для конституційного звернення згідно зі статтею 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“ є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Аналіз конституційного звернення та матеріалів справи вказує на те, що фактів неоднозначного застосування судами України положень статті 366 Кодексу та правового обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні не наведено.

4.3. Оскільки конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим у пункті 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, то на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 51 Регламенту Конституційного Суду України конституційне провадження у справі за зверненням громадянина Кібальника О.П. про офіційне тлумачення положень статті 366 Кодексу підлягає припиненню.

Виходячи з наведеного та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 13, 42, 43, 45, 51, 52 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним зверненням Кібальника Володимира Павловича щодо надання офіційного тлумачення положень статті 366 Кримінального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ